

Preek over Psalm 84:2 gehouden op 30 september 2018 n.a.v. het 50-jarig bestaan van "De Ontmoeting"

(lezing: Ps.84)

Gemeente van Christus,

1. Deze zomer waren er in allerlei plaatsen in Friesland activiteiten en voorstellingen onder het gezamenlijke motto: "Under de Toer" (**dia 1**). In en rond kerken was er van alles bedacht naar aanleiding van verhalen en gebeurtenissen die zich daar vroeger afgespeeld hebben. Ik heb er iets van meegemaakt in Lemmer: daar was een middag - en later zijn er nog meer geweest - over: Wat zag de Lemster Toer? Nu vond ik die Lemster Toer wel een beetje oppervlakkig: hij had vooral naar buiten gekeken, naar de markten en de vissers, naar de opkomst van het toerisme en de jachthaven, en niet te vergeten de sporthelden: Epke Zonderland, Sjinkie Knegt en Rintje Ritsma: op het hoogtepunt barstte het Lemster Mannenkoor zelfs uit in een lofzang op de benen van Rintje. Maar ik miste de blik naar binnen. De mooie preekstoel kwam even voorbij, maar misschien is het een domineesgedachte - ik was veel benieuwder naar wat er vanaf die preekstoel was gezegd!

Dat wil ik vanmorgen proberen een beetje beter te doen. Want vanmorgen kijken we naar onze eigen kerk, want die is jarig. Hij ziet Abraham, hij wordt vijftig - en dan ben je als kerk eigenlijk nog een jonkie. Of eigenlijk moet ik zeggen: zij, want kerken zijn vrouwelijk naar ik heb begrepen. Maar als ons gebouw zou kunnen vertellen over de voorbije jaren, waar zou ze het dan allemaal over hebben (**dia 2**)? Zou ze het hebben over de opening in 1968, heel officieel, met allerlei genodigden? Zou ze het hebben over de dominees, of over de bijzondere hoogtepunten: gemeentezondagen en intredes en jubilea? Zou ze vertellen over het mooie orgel dat hier staat, dankzij de inzet van br. Feddema met zijn concerten? Zouden de verbouwingen voorbijkomen, zou ze trots wijzen op de mooie bijruimtes die we hebben?

Je kunt daar inderdaad heel veel over vertellen. We hebben er in de loop der jaren ook heel wat geld en heel wat vrijwilligerswerk in gestoken. Maar eigenlijk hoop ik op iets anders. Ik hoop, dat onze gebouw zou gaan vertellen over mensen. Want eigenlijk hoort het in de kerk niet te gaan om stenen en ruimtes en apparatuur, maar om mensen.

Daarom hebben we onze kerk ook een aantal jaren gelden de naam "De Ontmoeting" (**dia 3**) gegeven. In die naam zit een verlangen, het verlangen dat dit een plek mag zijn waar mensen elkaar tegenkomen, elkaar zien, elkaar echt ontmoeten. Waar aandacht is voor jong en oud, waar de generaties door elkaar heen zitten, en voor ieder plaats en aandacht is. Als we het hebben over vijftig jaar "De Ontmoeting", dan zou het moeten gaan over wat er hier gebeurd is in het leven van de mensen die hier kwamen. De kinderen, hier voor het eerst binnengebracht om te worden gedoopt; de jonge mensen, en soms ook al wat oudere, die hier ja zeiden tegen het geloof en tegen de gemeente. De mensen van wie we afscheid namen, die hier werden uitgedragen op weg naar hun laatste rustplaats.

Ja, misschien is zelfs dat nog wat te oppervlakkig. Zou het niet moeten gaan over wat er in het hart van die mensen is gebeurd? Zou het niet moeten gaan over wat ze hier hebben ontvangen en geleerd over de nabijheid van God? Want eigenlijk gaat het om die ontmoeting. Ontmoetingsplaatsen voor mensen, die zijn er volop. We hebben dorpshuizen en scholen en voetbalkantines en kroegen en campings - gelegenheid om elkaar te treffen zijn er te over. Maar een kerk, daar gaat het uiteindelijk om de ontmoeting met God. Dat maakt een kerk pas speciaal!

2. Zo horen we het ook in onze tekst (**dia 4**): "Hoe lieflijk is uw woning, Heer van de hemelse machten!" De tempel wordt in deze Psalm bezongen. En we weten niet zeker of dat die hele mooie tempel van Salomo was, kostbaar versierd met goud en kunstig houtwerk, of dat het de tempel was van na de ballingschap, die er een stuk eenvoudiger uitzag. We weten dat niet, omdat we daar in dit lied niets over horen. Het gaat niet over stenen, maar over ontmoetingen,

het gaat hier over de Here God. Dat maakt de tempel bijzonder: het is zijn woning. Het is de plaats waar Israël Gods aanwezigheid voelde. De tempel is lieflijk, omdat God er thuis is.

En daarom verlangt de maker van onze Psalm zo naar de tempel. Hij wil de levende God treffen. Hij wil beleven, dat Hij er is, hij wil Hem aanbidden, hij wil zijn vragen en zijn noden bij Hem neerleggen. Hij wil het beleven samen met de anderen, die net als hij de reis hebben gemaakt om in de stad van God het geloof te vieren. Alles wijst erop dat dit lied is gemaakt ter gelegenheid van het grote feest in de herfst, het Loofhuttenfeest - de Joden vieren het toevallig van de week. En dat is een van de blijste feesten, het is het feest van het vertrouwen, dat God voor ons zorgt, zelfs als we wonen in hutten en tentjes. God bewaart zijn volk in de woestijn, en geeft zelfs daar de vreugde! Water in het dorre dal, licht in de nacht - dat beleefden ze op dit feest.

En zo wil ik vandaag ook graag praten over onze kerk, gemeente. Niet oppervlakkig over de buitenkant, maar over het hart, over ontmoetingen met God (**dia 5**). Dan wil ik graag horen over een lied, dat hier klonk, en bij iemand binnenkwam. Dat wil ik graag horen over een gebed, dat iemand ruimte gaf, het gevoel: ik ben niet alleen. Dan wil ik graag horen over de kracht van de Bijbel, of over iemand die hier genezen werd van verkeerde gedachten. Dan wil ik horen over het vertrouwd van het op zondag bij elkaar komen, omdat er hier iets van God is. Dan is deze Ontmoeting echt een ontmoetingsplek. Als onze kerk daarover zou kunnen vertellen - ik denk dat ik er ademloos naar zou luisteren, naar al die mooie verhalen over heel verschillende mensen, die ieder op hun eigen manier mochten ervaren, dat God er was!

En nu weet ik wel, dat dat niet aan een gebouw gebonden is. Mensen ervaren dat soms ook gewoon thuis. Maar een gebouw, een ontmoetingsplek helpt wel mee! Mensen die samenkomen, die ondersteunen en helpen elkaar, en hier is een plaats waar je samen kunt bidden en zingen en luisteren, hier wil God in ons midden zijn.

"Hoe lieflijk is uw woning". Want beseft u wel, hoe bijzonder dat is (**dia 6**)? Dat kun je al een beetje horen in dat allereerste vers: Hoe lieflijk is uw woning, Heer van de hemelse machten! Waarom noemt de dichter God bij die naam? Het is een naam waar grootheid in doorklinkt. De Heer van de hemelse machten, dan moet je denken aan de machtige Koning, Heerser over het Al, die duizenden engelen tot zijn beschikking heeft, machten en krachten die Hem eren en dienen. Zo groot is God! Hij staat hoog boven al het aardse, Hij is de Heer van de schepping, de Heer van verleden en heden en toekomst en tot in eeuwigheid.

En die machtige God - die kun je hier ontmoeten! Die wil omgaan met hele gewone mensen zoals wij. Die wil in ons leven zijn, naar ons luisteren, tot ons spreken, ons helpen en dragen. De maker van ons lied ziet, hoe er in de tempel zelfs plek is voor mussen en zwaluwen. Die fladderen rond op de heiligste plekken, zelfs bij het altaar vind je af en toe hun nest. Die kleine schepselen, ze voelen zich thuis en veilig bij God. En dat voelt hij ook zelf in de tempel. Ja, hij is bijna wat jaloers: zoals die vogeltjes, kon ik zo maar altijd wonen in het huis van God, heel dichtbij die machtige God, die vol liefde mij aanvaardt en beschermt.

Hoe lieflijk is uw woning! Wat prachtig dat er plekken zijn, die vertellen van die ontmoeting met de levende God, groot en genadig, heilig en vol liefde voor ieder die zich klein voelt, een vuur vol kracht, een adem die ons draagt. Wat prachtig, dat ook onze Ontmoeting daar een teken van is!

3. Alleen: in onze oppervlakkigheid hebben we dat vaak niet eens in de gaten. Dan komen we thuis uit dit gebouw, en we praten over de dingen. Over een geluidsinstallatie die stoorde, over een lied dat moeilijk was, over een dominee die verveelde. Of we praten over elkaar, soms aardig, soms wat minder aardig. En we hebben het soms zo weinig over God!

Maar een ontmoeting kan nooit van één kant komen (**dia 7**). Voor een ontmoeting zijn er altijd twee nodig. Ons gebouw zegt met zijn naam: de Here wil ons ontmoeten! Hij wil hier zijn. En de boodschap die hier wordt gebracht draait voortdurend om dat grote wonder, dat God

bij mensen wil zijn, bij zondaren, bij mensen waar van alles aan mankeert. Maar komen wij hier ook voor God? Zoekt u dat hier: iets van boven, iets dat boven het menselijke uitgaat? Zoekt u dat zoals de bedenker van ons lied: mijn ziel smacht, mijn hart en lijf roepen om de levende God? Bent u een mens met in zijn hart de wegen naar God?

Een ontmoeting komt van twee kanten. En een kerk kan daarom alleen maar de naam Ontmoeting met ere dragen, als wij ook echt God ontmoeten willen. Alleen dan is een kerk meer dan een dorps huis of een plaats waar wat beter of wat minder geslaagde voorstellingen worden gegeven. Zonder een hart dat opengaat, zonder een ziel die vraagt en zoekt, blijft het allemaal aards en menselijk.

Dan ervaren we niet dat we bij God op bezoek komen, in zijn huis. Dan merken we niet hoe hier iets groots gebeurt, onder de woorden die we horen en zeggen en zingen, hoe de Here hier met jou en met mij bezig wil zijn. En dan snap je ook niet waarom onze Psalm zo opgetogen praat over de tempel - onze kerk kan dan wel Ontmoeting heten, maar je ontmoet het hier heel vaak niet. Ja, soms dooft het verlangen naar een echte ontmoeting met God uit. Dat gebeurt soms ook in een kerk. Dan zijn we tevreden met het oppervlakkige, met de buitenkant, met het menselijke.

Maar God wil meer. Hij wil de ontmoeting. En daarom gaf Hij Israël een tempel en geeft Hij ons kerken, plaatsen die voor ons Gods huis zijn, een plek om Hem te treffen. En dat zit heel diep bij God. Ontmoeting - het is het geheim achter de komst van Gods Zoon op aarde. Ontmoeting, tussen de mensen zijn. En het is het geheim van de komst van de Heilige Geest: die wil God in ons brengen, in ons hart, in onze emoties en gevoelens, in onze wil, in heel ons gaan en staan.

En er komt een dag - zo schrijft Johannes - dan wordt die ontmoeting nog veel intenser (**dia 8**). Want daar is God op uit! U kunt dan aan de hemel denken, u kunt dan denken aan Gods koninkrijk, die nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Johannes hoorde een luide stem, een goddelijke stem, die uitriep: 'Gods woonplaats is onder de mensen, Hij zal bij hen wonen. Zij zullen zijn volken zijn en Hij zal als hun God bij hen zijn. En Hij zal alle tranen uit hun ogen wissen' - ook de tranen van het verlangen naar God.

En die grootse ontmoeting - in het teken daarvan wil deze Ontmoeting, in dat teken wil ook dit gebouw staan. Dat het leeft, dat God er is. Dat het gevoeld wordt, dat we ernaartoe getrokken worden. En daarom, als onze kerk zou kunnen spreken, over de vijftig jaar van haar bestaan, als ze kon vertellen over wat er gebeurd is - ja, als wij aan elkaar vertellen wat dit gebouw voor ons betekent, dan hoop ik dat het van die ontmoetingsverhalen zijn, van die gouden momenten waarop we de Here hebben ervaren. Want daarmee moedigen we elkaar aan om het bij God te zoeken. Zoals de pelgrims op weg naar de tempel, die zongen over wat ze daar zouden ontmoeten. Dat legt de weg naar God, het zoeken en verlangen naar God in ons hart. En dan wordt het waar, ook op deze plek: hoe lieflijk is het hier! Hier woont God.

Amen.

- dia 1 Under de Toer
- dia 2 Wat zou onze kerk vertellen?
- dia 3 "De Ontmoeting"
- dia 4 "Hoe lieflijk is uw woning"
- dia 5 Ontmoetingen met God in de Ontmoeting
- dia 6 God ontmoeten is iets bijzonders!
- dia 7 Een ontmoeting moet van twee kanten komen
- dia 8 Het grote doel: God zal bij ons wonen